

T.C.
İSTANBUL
1. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 2016

KARAR NO : 2017.

Öte yandan, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 3. maddesinin (B) fıkrasında; vergilendirmede, vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu; gerçek mahiyetin, yemin hariç her türlü delille ispatlanabileceği, iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde, ispat külfetinin bunu iddia edene ait olduğu düzenlenmiş; 30. maddesinde; re'sen vergi tarhi, vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitine imkan bulunmayan hallerde takdir komisyonları tarafından takdir edilen veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca düzenlenmiş vergi inceleme raporlarında belirtilen matrah veya matrah kısmı üzerinden vergi tarh olunması şeklinde tanımlanmış, maddenin vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitinin mümkün olmadığı halleri düzenleyen bentleri arasında defter kayıtları ve bunlarla ilgili vesikaların, vergi matrahının doğru ve kesin olarak tespitine imkan vermeyecek derecede noksan, usulsüz ve karışık olması dolayısıyla ihticaca salih bulunmaması durumuna da yer verilmiş, 134. maddesinde; vergi incelemesinden maksadın ödenmesi gereken vergilerin doğruluğunu araştırmak tespit etmek ve sağlamak olduğu, 341. maddesinde; vergi ziyaının, mükellefin veya sorumlunun vergilendirme ile ilgili ödevlerini zamanında yerine getirmemesi veya eksik yerine getirmesi yüzünden, verginin zamanında tahakkuk ettirilmemesi veya eksik tahakkuk ettirilmesi olduğu hüküm altına alınmış, 344. maddesinde; 341 inci maddede yazılı hallerde vergi ziyana sebebiyet verildiği takdirde, mükellef veya sorumlu hakkında ziyaa uğratan verginin bir katı tutarında vergi ziyası cezası kesileceği vergi ziyana 359.uncu madde de yazılı fiillerle sebebiyet verilmesi halinde bu cezanın 3 kat kesileceği düzenlenmiştir.

Bu düzenlemelere göre; belgelerin ve defter kayıtlarının vergi kanunlarında ve bu kanunların vermiş olduğu yetkiye dayanılarak yürürlüğe konulan idari düzenlemelerde öngörülen biçimsel kurallara uygun bulunması ve belgelerin temsil ettiği vergiyi doğuran olayla ilgisi diğer biçimsel işlemlerin noksansız yerine getirilmiş olması, örneğin, mükellefiyet tesisi, belge bastırma izni alınması, sevk irsaliyesi düzenlenmesi, çek verilmesi, borsa tescili gibi işlemlerin yapılması, düzenlenen belgelerin ve bu belgelere dayanılarak gerçekleştirilen defter kayıtlarının vergilendirme muamelelerine esas alınması için yeterli değildir. Ayrıca; söz konusu biçimsel işlemlerin, vergiyi doğuran olayın gerçek mahiyeti ile uyumlu olması da gereklidir.

Vergilendirmeye esas alınan belge ve kayıtların gerçek mahiyetle uyumlu olduğunun söylenebilmesi ise; biçimselliklerinin ötesine geçilerek, belgeyi düzenleyenin iştiğal konusu, satmış görüldüğü emtia veya yapmış olduğu hizmet bakımından organizasyonu, ekipmanı, işin gerektirdiği sayıda işçinin olup olmadığı, emtia alımlarının gerçekliği, alım-satım için zorunlu veya bu işlemlerin doğal sonucu olan diğer işlemlerin gerçekleştirilmesi biçimi, ekonomik durumu ile vergilendirme döneminde yapmış görüldüğü işin hacmi arasındaki ilişki, kredi kullanıp kullanmadığı, vergi ödevlerinin yerine getirilmesindeki özen gibi unsurlardan hareketle yapılacak inceleme sonuçlarının, ortada gerçek bir mal teslimi veya hizmet ifası olduğunu göstermesine bağlıdır.

Dosyanın incelenmesinden; davacının **2010** takvim yılı hesaplarının katma değer vergisi yönünden incelenmesi neticesinde düzenlenen **28.12.2015 tarih ve 2015-A-1784/33** sayılı vergi inceleme raporu ile, **2010** takvim yılında adına fatura düzenleyen

T.C.
İSTANBUL
1. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 2016/

KARAR NO : 2017/

- (1) Vergi Dairesinin vergi nolu mükellefi
- (2) Vergi Dairesinin vergi nolu mükellefi
- (3) Galata Vergi Dairesinin vergi nolu mükellefi
- (4)- Vergi Dairesinin vergi nolu mükellefi

Haklarında sahte belge düzenlediği yönünde vergi tekniği raporu bulunduğundan bahisle adı geçen firmalar tarafından düzenlenen faturalarda kayıtlı KDV'ler indirimlerden reddedilmek suretiyle yeniden oluşturulan beyan tablosu uyarınca dava konusu vergi ziyai cezalı tarhiyatların yapıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda, söz konusu faturaların sahte olup olmadığının belirlenmesi, uyuşmazlığın özünü oluşturduğundan, öncelikle ihtilaflı faturaları düzenleyen anılan firmalar hakkındaki tespitleri içeren raporların irdelenmesi gerekmektedir.

1) Vergi Dairesinin vergi nolu mükellefi düzenlenen 02.12.2014 tarih ve 2014-A-1778/41 sayılı vergi tekniği raporu ve ekleri incelendiğinde; 15.09.2009 tarihinde elektrik malzemeleri toptan ticareti faaliyetine başladığı, 30.01.2014 tarihinde Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne iş bırakma bildiriminde bulunarak 31.12.2013 tarihinden itibaren mükellef kaydının silinmesini istediği, defter ve belge isteme yazısı tebliğ edildiği halde, sadece 2010 yılına ilişkin defter ve belgelerinin ibraz edildiği, 2009, 2011, 2012, 2013 yıllarına ait defter ve belgelerini ibraz etmediği, 2009,2010,2011,2012, yıllarına ilişkin gelir, gelir geçici, KDV ve muhtasar beyannamelerini verdiği, tahakkuk etmiş vergi borçlarına ilişkin yapılan sorgulamada toplam 9.704,32-TL vergi aslı ödemesi yaptığı, vergi aslı ve gecikme zammı olmak üzere toplamda 13.448,88-TL vergi borcu bulunduğu, 2009-2012 yılları arasında işletme defteri tuttuğunda Ba-Bs formu verme zorunluluğu bulunmadığı, 2013 yılında bilanço hesabı esasına göre defter tuttuğu halde Ba formu vermediği, Bs formunda ise 60.000,00-TL satış bildirdiği, yapılan Ba-Bs formu karşılaştırmalarında, 2009 ve 2010 yılında alım yaptığı firmalar hakkında olumsuzluklar bulunduğu, 2009 yılında KDV hariç 1.238.528,00-TL, 2010 yılında 3.642.564,00-TL, 2011 yılında 44.381,00-TL, 2012 yılında 7.284.758,00-TL, 2013 yılında 60.000,TL tutarında satış yaptığının başka firmalarca bildirildiği, buna karşılık KDV matrahlarının 2009 yılında 369.207,10-TL, 2010 yılında 1.349.966,56-TL (defter ve belgeler ibraz edildiğinden defter ve belgelerine göre) 2011 yılında 22.500,00-TL, 2012 yılında 2.495.278,64-TL olduğu, mükellef tarafından verilen muhtasar beyannamelere göre ortalama iki işçi çalıştırıldığı, kira ödemelerinin düşük miktarda olduğunun tespit edildiği hususlarının değerlendirilmesiyle mükellefin gerçekte ticari bir faaliyette bulunmadığı ve düzenlediği faturaların sahte belge niteliğinde olduğu sonucuna varıldığı bildirilmiştir.

(2) Vergi Dairesinin vergi nolu mükellefi hakkında düzenlenen 22.07.2014 tarih ve 2014-A-1706/14 sayılı vergi tekniği raporu ve ekleri incelendiğinde; Okçumusa Cad. Midilli Sok. Göldağı İş Merkezi No:2/407-408 Beyoğlu/İstanbul adresinde elektrik ve hırdavat malzemeleri toptan satışı işi ile uğraşmak üzere 16.10.2009 tarihinde mükellefiyet tesis ettirdiği, 15.12.2010 tarihi itibarıyla mükellefiyetini terk ettiği, defter ve belge isteme yazısının 19.03.2014 tarihinde

T.C.
İSTANBUL
1. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 2016,

KARAR NO : 2017/

Davacıya ilgili dönemde fatura düzenleyen ve hakkındaki tesbitler bu mükellefler tarafından düzenlenen faturaların sahteliğini kabule yeterli olmadığından bu mükellefler tarafından davacıya düzenlenen faturalara ilişkin katma değer vergisi indirimlerinin reddi suretiyle gerçekleştirilen cezalı tarhiyatlarda yasal isabet görülmemiştir. Nermin AYKUTALP hakkındaki tesbitler ise bu mükellef tarafından düzenlenen faturaların gerçek bir mal alımına dayanmayıp sahte olduğunu kabule yeterli bulunduğundan bu mükellef tarafından düzenlenen faturalara ilişkin katma değer vergisi indirimlerinin reddi suretiyle gerçekleştirilen dava konusu cezalı tarhiyat ta yasal isabetsizlik görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; **davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine**; dava konusu cezalı tarhiyatın , ve tarafından düzenlenen faturalara isabet eden kısmının iptaline tarafından düzenlenen faturalara isabet eden kısmının iptali isteminin reddine , aşağıda dökümü yapılan 86,25 TL yargılama giderinin takdiren 50,00 TL sinin davalı idareden alınarak davacıya ödenmesine, geri kalan 36,25TL sinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre hesap edilen 1.100,00TL vekalet ücretinin davacı ve davalıdan alınarak diğer tarafa verilmesine davacıdan 31,40TL den az olmamak üzere reddedilen tutarın binde 4,55 i oranında nisbi karar harcı alınmasına , artan posta avansının karar kesinleştikten sonra davacıya iadesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 gün içerisinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi nezdinde istinaf yolu açık olmak üzere 23/03/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi

Başkan

Üye

Üye

YARGILAMA GİDERİ

Başvurma Harcı	29,20TL
Vekalet Suret Harcı	4,30 TL
Posta Gideri	52,75 TL
TOPLAM	86,25TL